

התן הקטן והגמל

שרה בריאנט

כל הסיפורים שסיפרתי לכם על התן הקטן מראים כמה חכם הוא היה. אך אתם יודעים - ואם אינכם יודעים תדעו כשתתבגרו - כי לא חשוב כמה שאתה חכם, תמיד בסוף ימצא מישהו חכם יותר. וכך גם קרה לתן הקטן. וכך זה היה. התן הקטן אהב מאוד לאכול צדפים וסרטנים, אבל סרטנים אהב במיוחד. במשך הזמן תפס ואכל את כל הסרטנים שבצדו האחד של הנהר. הוא חשב שבצד השני יש בוודאי עוד סרטנים רבים, אך לא יכול היה להגיע לשם כי לא ידע לשחות. אבל יום אחד העלה רעיון איך לעשות זאת. הוא הלך לחברו הגמל ואמר "ידידי הגמל, אני מכיר מקום בו גדלים קנה סוכר רבים. אראה לך איך להגיע לשם אם תיקח אותי לשם.

הגמל אהב מאוד לאכול קני סוכר ואמר "ברצון אעשה זאת. איפה זה?" "זה בצד השני של הנהר" אמר התן הקטן "אך נוכל להגיע לשם אם תיקח אותי על גבך ותשחה איתי." הגמל היה מוכן לכך והתן הקטן עלה על גבו וכך עברו את הנהר בשחייה. כשהיו כבר בצד השני התן הקטן ירד לאדמה והראה לגמל את שדה קנה הסוכר, ובעצמו רץ לגדת הנהר, לצוד סרטנים. הגמל אכל בתאבון את קנה הסוכר בלי להביט סביבו. אך כפי שאתם יודעים גמל הוא גדול והתן היה קטן מאוד. הוא הספיק לאכול מלוא בטנו סרטנים כשהגמל רק התחיל לכרסם את הקנה בקצה השדה. התן הקטן רצה כבר לחזור הביתה ולא הייתה לו סבלנות לחכות לידידו האיטי. לכן הוא רץ סביב שדה קנה הסוכר, שר וילל ועשה מהומה גדולה.

הוא לקח את התן הקטן על גבו, נכנס למים ושחה
למקום בו המים היו עמוקים ביותר. שם נעצר
ואמר "הי, התן!"
"כן, מה העניין?" שאל התן הקטן.
"יש לי תחושה מוזרה" אמר הגמל "הרגשתי שאני
מוכרח להתגלגל."
"להתגלגל!" קרא התן הקטן "חס ושלום! אל
תעשה זאת. אני עלול לטבוע. מאין בא לך פתאום
רעיון כזה? למה לך להתגלגל בתוך הנהר?"
"בעצם אינני יודע" ענה הגמל "אבל אני תמיד
מתגלגל אחרי ארוחה."
והוא התגלגל.
וכך טבע התן הקטן, והגמל חזר בשלום הביתה.

הכפריים שמעו אותו ואמרו "בשדה קנה הסוכר
מסתובב תן. הוא יחפור שם בורות ויגלה שורשים
ויגרום לנו נזק גדול." והם לקחו מקלות ואבנים
ורצו אל השדה. אך לא מצאו שם את התן,
שהסתתר בינתיים, ורק ראו גמל שאוכל את קנה
הסוכר שלהם. הם התנפלו עליו במקלות שלהם,
הרביצו לו וגירשו אותו משם חבול ומסכן.
כשהכפריים הלכו כבר הופיע פתאום התן הקטן
ממקום המסתור שלו. "נראה לי שהגיע זמן לחזור
הביתה" אמר "אינך חושב כך?"
"כזה ידיד טוב אתה!" אמר הגמל "איזה רעיון
היה זה לשיר ולהקים מהומה. הבאת צרה כזו
עלי. למה צעקת ושרת?"
"בעצם אינני יודע" ענה התן הקטן "אני תמיד שר
אחרי הארוחה."
"ככה זה?" אמר הגמל "שיהיה. בוא, נחזור
הביתה."